

Bruksela, 24 lutego 2020 r.
(OR. en, fr)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0332(COD)

6060/20
ADD 1 REV 1

ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	5813/20
Nr dok. Kom.:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona) <ul style="list-style-type: none"> – Porozumienie polityczne – Oświadczenia

---

**Oświadczenie Cypru, Czech, Danii, Francji, Malty, Niderlandów,
Niemiec, Polski i Węgier
– Motyw 40**

Wyżej wymienione państwa członkowskie popierają przyjęcie dyrektywy o wodzie pitnej, gdyż dyrektywa ta nie tylko zapewni wysokie normy bezpieczeństwa wody pitnej dla naszych obywateli, lecz także pośrednio przyczyni się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Uważamy jednak, że włączenie do uzasadnienia aktu prawnego w sprawie wody pitnej ogólnego sformułowania dotyczącego podejmowania przez Komisję działań w odniesieniu do dostępu do wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich jest całkowicie niewłaściwe. Nie zmienia to obecnego stanu prawnego w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości ani nie przyznaje Komisji większych uprawnień do podejmowania czynności prawnych w tych sprawach.

Poważnie traktujemy kwestię zgodności z konwencją z Aarhus, której stronami państwa członkowskie są samodzielnie. Kwestią zgodności państw członkowskich z konwencją z Aarhus najlepiej można się zająć, zgodnie z zasadą pomocniczości, na szczeblu państw członkowskich. Prawdziwym wyzwaniem, którym należy się zająć, jest jednak zgodność samej Unii z konwencją z Aarhus, o czym mowa w decyzji Rady 2008/881 i w ustaleniach Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2008/32. Niezależnie od ukończenia analizy, o którą zwróciła się Rada, i od zawartego w komunikacie Komisji w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu z dnia 11 grudnia 2019 r. oświadczenia Komisji, że „rozważy przegląd rozporządzenia w sprawie konwencji z Aarhus” (rozporządzenia 1367/2006), odnotowujemy, że w programie prac Komisji na 2020 r. nie wymieniono takiego wniosku.

Mimo że jesteśmy gotowi poprzeć przyjęcie przedmiotowej dyrektywy z myślą o szerszych korzyściach, które przyniesie, będziemy jednak uważać, aby zapewnić, aby takie brzmienie dotyczące dostępu do sprawiedliwości w państwach członkowskich nie było włączane do przyszłych aktów ustawodawczych w dziedzinie środowiska.

Oświadczenie Luksemburga

W duchu kompromisu Luksemburg jest w stanie zaakceptować porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wersja przekształcona), który stanowi także pozytywną reakcję na inicjatywę Right2Water.

Luksemburg ubolewa jednak nad wyborem mało ambitnego rozwiązania w sprawie metabolitów pestycydów i żałuje, że w związku z brakiem szczegółowej oceny skutków konsekwencje stosowania przepisów dotyczących materiałów mających kontakt z wodą pitną nie zostały w dostatecznym stopniu przeanalizowane w odniesieniu do obciążeń i kosztów dla zainteresowanych podmiotów.

Oświadczenie Niderlandów

– Artykuły 1 i 16

Niderlandy stanowczo popierają znaczenie dostępu do wody pitnej i z zadowoleniem przyjęły inicjatywę Right2Water. Niderlandy mają duże doświadczenie praktyczne i ramy prawne dotyczące dostępu do wody pitnej dobrej jakości i zaopatrzenia w nią na szczeblu krajowym. Podtrzymują one jednak opinię, że dyrektywa o wodzie pitnej, skupiająca się na jakości wody pitnej, nie jest odpowiednim instrumentem służącym zajęciu się kwestią poprawy dostępu do wody pitnej w UE. Niderlandy kwestionują rozszerzenie zakresu stosowania przedmiotowej dyrektywy w sposób stwarzający ryzyko wkroczenia w kompetencje państw członkowskich, zwłaszcza w związku z obowiązkowym i szczegółowym charakterem niektórych środków. Niderlandy popierają przyjęcie przedmiotowej dyrektywy z myślą o wyraźnych i szerokich korzyściach, jakie przyniesie ona dla jakości wody pitnej, i w związku z tym, że naszym zdaniem nasz system wody pitnej jest zgodny z obowiązkami zawartymi w art. 16, ale podkreślamy, że sposób, w jaki należy zajmować się kwestią dostępu do wody pitnej, jest kompetencją państw członkowskich.

Oświadczenie Komisji w sprawie aktów delegowanych

Komisja ubolewa nad decyzją współprawodawców polegającą na ograniczeniu jej uprawnień do zmiany załączników do zmienionej dyrektywy o wodzie pitnej do załącznika III, podczas gdy Komisja w swoim pierwotnym wniosku dążyła do uzyskania uprawnień do zmiany załączników I–IV.

Komisja w szczególności ubolewa nad tym, że współprawodawcy nie zgodzili się na przyznanie uprawnień do zmiany załącznika II, co jest szczególnie potrzebne w związku z koniecznością dostosowania wymogów dotyczących monitorowania określonych w załączniku II do postępu naukowo-technicznego.

Oświadczenie Komisji w sprawie procedury przyjmowania aktów wykonawczych

Komisja podkreśla, że powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) bez właściwego uzasadnienia jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjąć projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że korzystanie z tego przepisu stanowi wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, nie można go postrzegać jako części „swobody decyzyjnej” prawodawcy, lecz należy przyjąć wykładnię zawężającą, która wymaga uzasadnienia.

=====